

Naše pracovní týmy

Z etických důvodů a po konzultaci s našimi klienty jsme se rozhodli omezit rozsah zveřejňovaných údajů, abychom tak nenarušovali jejich soukromí a pocit bezpečí. Vynecháváme tak příjmení a bydliště. Tyto informace jsou, samozřejmě, přístupné všem kontrolním orgánům.

Od posledního čísla bylo k dnešnímu dni secvičeno 6 týmů pes-klient:

Klient	Věk	Bydliště - kraj	Druh psa	Rasa	Barva	Jméno psa
Radka K.	46 let	Praha	asistenční	Labradorský retrívr	hnědá	Erik
Lukáš J.	6 let	Moravskoslezský	asistenční	Labradorský retrívr	žlutá	Mia
Vendulka Č.	3 roky	Zlínský	asistenční	Flat coated retrívr	černá	Omar
Sára J.	6 let	Středočeský	terapeutický	Labradorský retrívr	žlutá	Tessy
Adéla O.	21 let	Moravskoslezský	vodicí	Zlatý retrívr	žlutá	Bad
Linda a Kristýna	7 let	Ústecký	asistenční	Zlatý retrívr	žlutá	Abe

Bad a Adélka

Adélka je drobná slečna s velkým srdcem, pro kterou slova – TO NEJDE – neexistují. Už od narození se potýká s mozkovou obrnou, která ji nejen spoutala na vozík, ale ještě jí i poškodila zrak, který se stále horší a hrozí jí život v úplné tmě. Za šera už nevidí vůbec a i přes den měla strach jít sama ven, protože nevidí do dálky a měla problémy s orientací, semaforey a překážkami.

Usoudila, že vodicí pes by tyto problémy vyřešil, a šla se informovat na úřad. V původním bydlišti se nesetkala s podporou, řekli jí, že přece vidí a navíc je i na vozíčku, takže psa mít nemůže. Z důvodu upoutání na vozík (a možná spíše nezajištěného financování) ji odmítla i organizace cvičící vodicí psy. Volala nám proto s obavou, zda jí můžeme pomoci, posílenou ještě nesouhlasným stanoviskem části rodiny, která Adélku v její samostatnosti moc nepodporuje.

Vyslali jsme na místo cvičitele, aby posoudil, zda Adélka psa zvládne a bude schopná se o něj postarat. Navštívil ji už v novém bydlišti, v bezbariérovém bytě, a byl skutečně nadšen její životní energií a tím, jak sama všechno zvládá. Třeba i úklid, cizí pomoc potřebuje pouze na vytření podlahy.

Koncem září byl Bad pro Adélku připraven. Předávání proběhlo úplně bez problémů, Adélka skvěle zvládla povelování a chápe důležitost důslednosti. Bad byl vycvičený k vozíku, takže rovněž

nemá žádný problém. Paní cvičitelka také pomohla s žádostí o financování psa a úřad příslušný novému bydlišti Adélky ji pravděpodobně nakonec schválí.

S příchodem Bada se Adélce otevřely nové možnosti, třeba procházky do přírody, kam se předtím sama bála. Rovněž může ven i večer, za šera. Přítomnost statného psa jí dává pocit bezpečí a jistoty, že se nedostane do nepřehledných situací a vyhne se různým překážkám, které se běžně vyskytují na chodnicích a na chodbách. Bad jí označí dveře, přechod přes silnici, sráz, obrubník. I když ho Adélka pustí proběhnout bez postroje, pořád ji sleduje a upozorní ji na překážku tím, že si před ní stoupne.

Bad kromě toho Adélce třeba sundá a podá ponožky a je vycvičený i na polohování. Sám se „docvičil“ i na budík – ráno vezme svůj uzlík a přinese ho Adélce a mručí.

Bad se tak pro Adélku stal dokonalým spolubydlícím a stále dobře naladěným kamarádem, který jí zbožňuje.

Dalším obohacením Adělčina života je rodina Lukáška z titulní strany, která bydlí v sousedním domě a s Adélkou se šli seznámit hned při předávání Bada. Bad tak získal psí kamarádku a Adélka kontakt s rodinou, která dokonale chápe její problémy, má zkušenost se speciálně cvičeným psem a je ochotna jí pomoci, třeba s hlídáním Bada při případné Adělčině hospitalizaci. Často si telefonují a chodí společně venčit ty své chytré kamarády.

